

அறிவோர்

பக்கம்

ஆண்டு 09

மாசி 2005

இதழ் 02

மகிழ்ச்சி

மனிதன் தனக்கு மட்டும் மகிழ்ச்சி கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்தப் பூமியின் முகத்தையே அடியோடு மாற்றிவிட்டான். ஆனாலும் அந்த மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கத் தெரியாமல் பூமியை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். தன்னிடம் இருப்பது அடுத்தவரிடம் இல்லாதிருந்தால் மட்டுமே அவனுக்கு மகிழ்ச்சி. இந்தக் குணம் மனிதனுக்கு இன்று நேற்று ஏற்படவில்லை. ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே ஆரம்பித்து விட்டது. தன்னிடமிருந்த பசுவைவிட பக்கத்து வீட்டுக்காரனின் பசுமாடு, அதிக பால் கறந்தால், இவனுடைய மகிழ்ச்சி ஓடிவிடும்.

ஒரு முறை கடவுளைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் சங்கரனுக்குக் கிடைத்தது. அப்பொழுது கடவுள் “உனக்கு நான் மூன்று வரங்கள் தருகி

றேன் என்றார்”. எது வேண்டுமானாலும் கேட்கலாமா எனச் சங்கரன் கேட்க, “எதையும் கேள், ஆனால் உனக்கு நான் தருவதைப் போல இரண்டு மடங்கு உன் நண்பனுக்குக் கிடைக்கும்” என்றார்.

உடனே சங்கரன் தனக்கு ஒரு புதிய கார் வேண்டும் என்றார். என்ன ஆச்சரியம் உடனே அவனுக்கு புதிய கார் ஒன்று கிடைத்தது. ஆனால் மறுகணமே அவனது மகிழ்ச்சி குறைந்து விட்டது. காரணம் அந்தக் காரைப்போல் இரண்டு கார்கள் அவனது நண்பனின் வீட்டின் முன் நின்றன. இருந்தாலும் அந்த வேதனையோடு, தனக்கு ஒரு அழகான மனைவி வேண்டும் என்றான். உடனே அவனருகில் ஒரு அழகி வந்து சேர்ந்தாள். அவளைப் பார்த்து அவன் பிரமித்துப்போனான். ஜன்னல் வழியாக தனது நண்பனின் வீட்டைப் பார்த்தான். நண்பனின் வீட்டில் இரண்டு அழகிகள்

நின்றிருந்தார்கள். அதற்கு மேலும் அவனால் பொறுக்கமுடியவில்லை. மிகுதியாக இருந்த கடைசி வரத்தை மிக அவசரமாகக் கேட்டான்.

“கடவுளே என்னுடைய ஒரு கண்ணைப் பிடுங்கிக்கொள்.”

தன்னிடம் இருப்பது அடுத்தவரிடம் இல்லாதிருந்தால்தான் சங்கரன் போன்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி. இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களிடம் இருப்பதையும் இழந்துவிட்டுப் பரிதவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

நாம் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வது மட்டுமல்ல மற்றவர்களையும் மகிழ்வுபடுத்தவேண்டும். வெளி சூழ்

நிலைகள் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் எங்களது விருப்பப்படி அமையாது. எமது ஆசையின் நோக்கத்தைப் புரியாமல், வெளி சூழ்நிலைகளை நூறுவிதமாக மாற்றிப் பார்த்தாலும் நிம்மதி கிடைக்காது. கிடைத்ததை வைத்து மகிழ்ச்சி அடையாமல், அடுத்தவரைப் பார்த்தால் எம்முடன் இருக்கும் மகிழ்ச்சியே ஓடிவிடும்.

எமது சந்தோஷத்தை மற்றவர்களின் சொற்களுக்கும், வெளி சூழ்நிலைகளுக்கும் அடமானம் வைக்காமல் வாழ்ந்தால் இவ் உலகையே உங்கள் விருப்பப்படி ஆட்டிப்படைத்து மகிழலாம். (நன்றி: ஜக்கி வாசுதேவ்)

முதேவியா? மூத்த தேவியா?

சிவகாமரன்

இன்று எம்மால் முதேவி என்று அழைக்கப்படும் (அறியப்படும்) தொல் திராவிடப் பெண் தெய்வத்தின் உண்மையான பெயர் மூத்த தேவி என்பதாகும். அந்தத் தெய்வத்தின் மிகப் பழமையான பெயர் முகடி என்பதாகும். பெரிய வயிறும், பெரியமார்பகத்தையும் உடைய இந்தத் தெய்வம் அழுக்கை உரமாக்குகிற வித்தையை தெரிந்தவள்.

விவசாயச் சமூகத்தின் பெண் தெய்வமான மூத்த தேவியைத் தான், பார்ப்பனர்கள் முதேவியாக்கி, சிறீ தேவியின் அக்காவாக்கிவட்டார்கள். மூத்த தேவிக்கு இன்றுகூட காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயிலிலும், திருப்பரங்குன்றத்திலும் தனிக் கோவில்கள் உண்டு. திருப்பரங்குன்றத்தில் மூத்த

தேவியின் கோயிலை வழிபாட்டிற்கு விடாமல் பூட்டி வைத்துள்ளார்கள்.

வெள்ளையன், வெள்ளையம்மாள், வெள்ளைச்சாமி என்ற திராவிட தெய்வங்கள் பார்ப்பனர்களால் கொல்லப்பட்டுவிட்டன. இன்று ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் தம்பியாக அறியப்படும் பலராமன் தான் வெள்ளைச்சாமியாகும். பூர்வீகத் தெய்வமான வெள்ளைச்சாமிக்கு பலராமன், பலபத்திரன் என்ற பெயர்கள் உண்டு. இந்தத் தெய்வத்தின் கொடியே பனைக் கொடியாகும். இந்தத் தெய்வத்தின் ஆயுதம் கலப்பையாகும். யமுனை நதியினைக் கலப்பையால் கீறி வாய்க்கால் அமைத்தவன் பலராமன் எனச் சரித்திரம் கூறுகின்றது.

பலராமனைக் கொன்ற

பார்ப்பனர்களால் திராவிடத் தெய்வங்கள் அனைத்தையும் கொல்ல முடியவில்லை. இந்திரன், வருணன் ஆகிய தெய்வங்கள் செத்துப்போன பின்பும் தமிழ்நாட்டின் கிராமப் புறங்களில் காத்தவராயனாகவும், கருப்பசாமியாகவும் கும்பிடப்படுகின்றது.

அனைவருக்கும் கல்வி கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு எதிராக இருந்தவர்கள் பார்ப்பனர்கள். அப்படி இருக்கையில் சரஸ்வதி என்ற பெண் தெய்வம் கல்விக்கடவுளானது எப்படி எனக் கேட்டால், அது சமணர்களிடம் இருந்து பார்ப்பனர்களால் பிடுங்கப்பட்ட பெண் தெய்வம் ஆகும்.

தமிழர்களுக்குத் தாய்த் தெய்வம், மகன் தெய்வம் என இரண்டு தெய்வங்கள் தான் உண்டு. தாய்த் தெய்வத்திற்கு காடு, அமர், செல்வி என்பது உள்ளிட்டுப் எல பெயர்கள் உண்டு. ஆக்ரோஷமான இத் தெய்வம் கையில் வாள் வைத்திருக்கும். இந்தத்

தாய்த் தெய்வத்தை இன்று ஆலயக் கோபுரங்களில் மட்டுமே காண முடியும்.

மகன் தெய்வத்தின் பெயர் சேயோன். ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பதாகவே இத் தெய்வத்தைப் பார்ப்பனர்கள் விழுங்கிவிட்டார்கள். அதன்பின் சேயோனுக்கு பூணூலை மாட்டிவிட்டு, சுப்பிரமணியன் ஆக்கினார்கள்.

வடமாவட்டத்தில் வணங்கப்படும் பல தெய்வங்கள் சமண மதத்தில் இருந்து தமிழர்கள் தத்து எடுத்துக் கொண்டவையே. பிள்ளையார்கூட அங்கிருந்து வந்த தெய்வமே. தமிழர்களுக்கு மதம் கிடையாது.

தமிழர்களுக்கு தெய்வ வழிபாடும் சடங்குகளும் மாத்திரமே உண்டு. நிரந்தர விழிப்புணர்ச்சிதான் விடுதலைக்கு வழி. எனவே ஆன்மீகத்திலும் நாம் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும்.

வன்முறை

ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி

பயம், கோபம், இன்பம், துன்பம், எண்ணம், வன்முறை எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. நம்மில் பலர் யாரையாவது வெறுப்பது, குறிப்பிட்ட ஒரு இனத்தையோ அல்லது கூட்டத்தையோ வெறுப்பது, மற்றவர்களுடன் போட்டி அல்லது விரோத மனப்பான்மையுடன் நடந்துகொள்வது என்பதிலெல்லாம் இன்பம் துயக்கின்றனர். ஆனால் எல்லா வன்முறைகளும் ஒழிந்துவிட்ட மனதில்தான் ஆனந்தம் வரும். வன்முறை, பகைமை, பயம் போன்றவற்றில் அடைந்துள்ள இன்பத்

திலிருந்து இந்த ஆனந்தம் முற்றிலும் மாறுபட்டது.

வன்முறை இயக்கத்தின் ஆணி வேருக்கே சென்று அதைக் களைந்து மனம் விடுபட முடியுமா? இல்லையெனில் ஒருவருக்கொருவர் உறவில் வாழ்நாள் முழுவதும் போராட்டங்கள் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கும். பலர் அப்படித்தான் வாழ்கிறார்கள்.

நாமெல்லோரும் சேர்ந்து நம்மிடையே உள்ள ஒவ்வொரு வன்முறைக்கும் முடிவு கண்டோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதற்கப்பறம்

கூட இந்தப் பயங்கர உலகில் நிம்மதியாக வாழமுடியுமா? என்று பார்க்க வேண்டும். வெளி உலகில், சமுதாயத்தில் போர், கலகம், வேறு நாட்டின் மீது விரோதம், இனப்போர், மதக் கலவரம் எனப் பல வகையான வன்முறைகளை எப்படிப் பார்க்கவேண்டும் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதே சமயம் நம்மை நாமே, அதாவது நம் மனதிற்குள்ளே என்ன நடக்கிறது என்பதனையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் வன்முறையின் பிடிக்கு அப்பால் சென்று அமைதியாக வாழ முடியும்.

ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை இது. பல நூற்றாண்டுகளாக மனிதனின் மனதில் வன்முறை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. மனிதனின் மனத்தை ஒழுங்கு படுத்த பல்வேறு நேரங்களில் பல மதங்கள் முயன்று தோல்விகண்டுள்ளன. இந்தப் பிரச்சனையை ஆழ்ந்து காண விளையாட்டுத்தனம் இல்லாத ஆர்வம் உள்ள மனம் வேண்டும். வெறும் வாய்ப்பந்தலிட்டு மனிதற்கு இன்பம் கிடைக்க ஒரு பொழுது போக்காக பிரச்சனையை அணுகினால் நாம் வெகுதூரம் செல்ல முடியாது. வன்முறை இல்லாமல் இருப்பதை நீங்களாகவே விரும்பினால் தான் நல்லது. வெளி உலகில் உள்ள வன்முறைப் பிரச்சனைகளுக்கு விடை காணப்போகிறீர்களா?, அல்லது உங்கள் மனதில் உள்ள வன்முறையை ஏன், என்னவென்று கேட்கப் போகிறீர்களா?.

உங்கள் மனதில் உள்ள வன்முறையில் இருந்து நீங்கள் விடுபட்டுவிட்டால், அடுத்ததாக வன்முறை, பேராசை, பொறாமை, கொடூரம் முதலிய செயல்கள் நிறைந்துள்ள இவ் உலகில் நான் எப்படி வாழ்வது என்று கேட்பீர்கள்.

இதைத்தான் எல்லோரும் கேட்கிறார்கள். நீங்கள் அமைதியாக வாழ்ந்தால் எந்தப் பிரச்சனையுமே இல்லை. போருக்குக் கூப்பிட்டால் நீங்கள் போகமாட்டீர்கள். அதனால் சிலவேளை நீங்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலிடப்படுவீர்கள். மனதில் அமைதியுடன் வாழ்பவனுக்கு இது ஒரு பொருட்டே அல்ல. இதை நாம் புரிந்துகொள்வது முக்கியம்.

ஒருவனை மற்றவன் கொல்வது மட்டுமே வன்முறை என்று நினைக்கவேண்டாம். ஆத்திரமான சொல் ஏளனத்துடன் கூடிய பார்வை, கை அசைவு, பயத்தினால் ஒருவருக்கு அடி பணிதல் போன்றவற்றிலும் கூட வன்முறையிருக்கிறது. கடவுள் பெயரிலோ, சமுதாயம், நாடு என்ற பெயரிலோ கொன்று குவிப்பது மட்டும் வன்முறை என்று நினைக்கவேண்டாம். நுண்ணியதாக, தந்திரமாக, ஆழமாக எனப் பல வழிகளில் வன்முறை செயல்படுவதை நாம் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வன்முறையைப் புரிந்து கொள்ள விருப்பமுள்ளவன், மனித இனத்தில் பிளவு உண்டு பண்ணும் எந்த மதத்தையும், எந்த நாட்டையும், எந்த இனத்தையும் சேர்ந்தவனாக இருக்க மாட்டான். மனித வர்க்கத்தைப் புரிந்து கொள்ள ஆர்வம் உள்ளவனாக அவன் இருப்பான். நீங்கள் உங்களை கிறிஸ்தவன், இந்து, ஐரோப்பியன் அல்லது வேறு எவராகவோ கூறிக்கொண்டால் அது வன்முறைதான் அல்லவா? அப்படி கூறுவதை ஏன் வன்முறை என்கிறோம்? ஏனெனில் மனித இனத்திலிருந்து உங்களைத் தனிமைப்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள். நம்பிக்கை, தேசியம், பரம்பரை பழக்கவழக்கங்கள் என்ற ரீதியில் உங்

களை மற்றவர்களிடமிருந்து தனிமைப் படுத்திக் கொண்டாலே வன்முறை வளர ஆரம்பித்துவிடும்.

மனிதனில் வன்முறை இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். வன்முறை மனிதனின் பிறவிக் குணம் என்பர் சிலர். வேறு சிலர் எந்தச் சமூகத்தில், கலாச்சாரத்தில் வாழ்கிறானோ அதைப் பொறுத்துத்தான் வன்முறையிருக்கும் என்பர். வன்முறையின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று கோபம். என்னுடைய கருத்துக்களை, வாழ்க்கை முறைகளை யாராவது பழித்துக் கூறினால் எனக்குக் கோபம் வருகிறது. அதுவும் நியாயம் தான் என்கிறோம். தன் நாட்டுக்காக மற்ற நாட்டுக்காரனைத் தாக்குவதும் நியாயம் என்கிறோம். வன்முறையின் ஓர் அம்சமான கோபத்தை நம்முடைய சூழ்நிலை, மனோநிலை, கலாச்சாரத்திற்குத் தக்கவாறு நியாயம், நியாயமில்லை என்று கூறுகிறோமா? அல்லது கோபம் என்பதை மட்டும் பார்க்கிறோமா?

நியாயமான கோபம் என்று ஒன்றுள்ளதா? அல்லது கோபம் மட்டும் தானா?. நல்ல பாதிப்பு அல்லது கெட்ட பாதிப்பு என்றில்லை. இருப்பது பாதிப்பு மட்டுமே. என்மீது ஏற்படும் பாதிப்பு எனக்கு விருப்பமில்லை என்றால் அதை நாம் தீங்கானது என்கிறோம். இதே

போன்றதுதான் கோபமும். வன்முறையினால் நாமும் அழிந்து உலகமும் அழிக்கப்படுகின்றது. பாலியல் மோகம், உணவு வேட்கை, பதவி ஆசை போன்றவற்றில் இருந்து விடுபடுவதைவிட வன்முறையின் பிடியில் இருந்து விடுபட வேண்டும். எங்களுடைய மனதில் உள்ள கோபம், வன்முறை முதலியவற்றில் இருந்து விடுபட்டால்தான் உலகினிற்கு ஏதாவது செய்யமுடியும்.

தற்பொழுது வன்முறை அல்லது கோபத்தை நாமெல்லோரும் ஏதாவது ஒருவகையில் நியாயப்படுத்துகிறோம் அல்லது எதிர்க்கிறோம். எல்லோரும் வன்முறையில் இருந்து விடுபட வேண்டும். முயற்சி செய்கிறேன் அல்லது முடிந்தவரை செய்கிறேன் என்று எதுவும் கிடையாது. ஒன்று செய்கிறீர்கள் அல்லது செய்யவில்லை. இரண்டில் ஒன்று தான் உண்டு. வீடு பற்றி எரியும்போது நிதானமாகவா அணைப்பீர்கள்?. வன்முறை உலகம் முழுவதும் மக்கள் மனதினில் கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுபற்றி நாம் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

உண்மையில் உங்களுக்கு விருப்பமிருந்தால் உங்கள் மனம் மூளை இதயம் எல்லாவற்றையும் இந்த விஷயத்திற்கு கொண்டு வாருங்கள்.

★ நம்முடைய தொழில் எதுவாக இருந்தாலும் அதில் நமக்குச் சில போட்டியாளர்கள் இருப்பது நல்லதுதான்.

★ உயர் பதவி என்பது நிரந்தர சிம்மாசனம் அல்ல. அது நமக்குச் சரிப்படாவிட்டால் மற்றவர்களுக்கு இடம் தந்து விலகிவிட வேண்டும்.

அறம் செய விரும்பு

ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, மூதுரை போன்ற மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நூல்களை ஓளவைப் பிராட்டி அருளிச் செய்தார். இவற்றின் உண்மைப் பொருளினை நாம் எமது அறிவிற்கேற்ப விளக்கினாலும் அதன் பொருள் சரியானதா? என்பதை நாம் ஆராய்வதில்லை.

ஆத்திகுடியில் வரும் முதலாவது சொற்றொடர் “அறம் செய விரும்பு” என்பதாகும். இதன் பொருள் என்ன? அறம் என்பதற்கு தர்மம் என்றே பலரும் கூறுகிறார்கள். அப்படியாயின் தர்மம் செய்ய விரும்ப வேண்டும் என்றே பொருள் கொள்ளவேண்டும். தர்மம் செய்ய நான் விரும்புகிறேன் ஆனால் என்னிடம் அதற்கான பொருளோ, பணமோ இல்லை எனப் பலரும் கூறலாம். இதனால் ஓளவையாரின் முதல் ஆத்திகுடியே பயனற்றதாகப் போய்விடுகின்றது. ஒருவருக்கு உதவவேண்டும் என்ற நோக்கில் அறம் செய விரும்பு என்ற சொற்றொடர் அமைவதாயின், ஓளவைப்பிராட்டியின் எண்ணம் ஒரு சிலருக்கே பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளில் வள்ளுவர்

‘அழுக்காறு அவாவெகுள் கின்னாச்சொல் நான்கும்
கழுக்கா கியற்றவு அறம்’

எனக் கூறுகின்றார். இதில் அறம் என்றால் அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் ஆகியவற்றைவிட்டு நடப்பதுதான் என்கிறார்.

அந்தணர் என்போர் அறவோர்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

என்ற சொற்றொடரையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். கோபம், ஆசை, பயம், காமம், பிறரைத் துன்புறுத்தக்கூடிய சொற்கள், பிறரை ஏளனம் செய்யும் சொற்கள் போன்றவற்றை மனதினில் இருந்து அகற்றி வாழ விரும்பவேண்டும். அறம் என்பது நன்மையாகும். இதைத்தான் ஓளவையார் அறம் செய விரும்பு என்றார். மனதினில் உள்ள தீய எண்ணங்களை மனதினில் இருந்து அகற்றி வாழ விரும்பவேண்டும். அற வழியில் நடந்தால் அனைத்து நன்மைகளும் கிடைக்கும்.

அறத்தின் குறிகளாக போதும் என்ற மனம், பிறர் குற்றம் மன்னிக்கும் தன்மை, மன அடக்கம், துர்விநியோகத் தடுப்பு, தூய்மை, ஐம் புலன்களின் அடக்கம், உண்மையில் நாட்டம், வித்தை விருப்பம், வாய்மை, சினமின்மை ஆகிய பத்தும் நம் முன்னோர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றை எவர் செவ்வனே கற்று, செயலினில் கொணர்கிறாரோ, அவரே மேலானவர். அறத்தின் வழி நிற்பவர்களே அந்தணர்கள். பிறப்பால் ஒருவன் அந்தணன் எனக் கூறுவது ஓளவையின் கூற்றுக்கு முரணான தன்றோ. அறம் என்பது தர்மம் என்கிற பொருளில் இவ்வாக்கியத்தில் இடம் பெறவில்லை என்பதனை நாம் உணர வேண்டும். நம் எல்லோராலும் அறம் செய்ய முடியும். அதனால் இவ் உலகில் நன்மையே கிடைக்கும்.

பகுத்தறிவு + புலனறிவு

எமது ஐம்புலன்களின் மூலம் பெறுகின்ற உணர்வுகள் பின் அநுபவமாக அமைகின்றது. உதாரணத்திற்கு, நெருப்பு சுடும் என்று முதன்முறையாக குழந்தை கண்டுபிடிக்கும் போது உணரும் புலனறிவு, பின்னால் அநுபவமாக உதவுகிறது. அதே போன்று உப்பு உவர்க்கும், பூ மணக்கும் போன்ற சொற்றொடர்களும். எமக்கு ஓர் புதிய குழலில் ஓர் அனுபவம் முன்னதைப் போன்று ஏற்படும்போது, அதனை நம்மிடமுள்ள பழைய அனுபவம் என்கிற உரை கல்லில் புதிய அனுபவத்தை உரசுகிறோம். இந்நிலையில் நமது காரணகாரியம் காட்டும் அறிவு- தர்க்கவாத அறிவு- பகுத்தறிவு வேலை செய்கிறது.

இந்தக் காரணகாரியம் காட்டுகின்ற பகுத்தறிவானது நமது அன்றாட வாழ்க்கைக்கு மிகமிக இன்றியமையாதது. ஒரு நோயாளியின் நோய்க்கான அறிகுறிகளைக் கண்டு, அந்த நோய் இதுதான் என ஒரு வைத்திய நிபுணர் கூறுகின்றார்.

சில வேளைகளில் காரணகாரியம் காட்டும் அறிவுக்கு அப்பாலும் சில செயல்கள் நடைபெறுவதைக் காண முடிகிறது. உதாரணமாக ஒரு விஞ்ஞானியின் பெரிய கண்டுபிடிப்பைக் காணும்போது அவை அனைத்தும் புதிதாகப் பிறந்த அனுபவங்களாக அமைவதை உணர்கிறோம்.

சாதாரணமாக நாம் நேரடிச் சிந்தனையில்தான் பழக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் ஒருசிலர் வேறு வழிச் சிந்தனையில் மூழ்கியிருப்பதையும்

அவதானிக்கமுடிகிறது. மரத்திலிருந்த பழங்கள் கீழே விழுவதை பார்த்த பலர், அதனை இறைவனின் செயல் என்று கூறியபோது அது புவியீர்ப்புச் சக்தி என நியூட்டன் கூறியதானது வேறு வழிச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடே.

அமெரிக்காவில் உள்ள ஒரு 80 வயதான செல்வந்தன், ஒரு ஏழைத் தொழிலாளிக்கு கடன் கொடுத்தான். அந்த ஏழைத் தொழிலாளியால் குறிப்பிட்ட தவணைக்குள் அந்தக் கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் போனது. அப்போது அந்தப் பணக்காரக் கிழவன், அந்த ஏழைத் தொழிலாளியின் 23 வயதுடைய அழகான மகளைத் திருமணம் செய்து தந்தால் கடனைத் தள்ளி விடுவதாகக் கூறினான். இதற்கு அந்த ஏழைத் தொழிலாளியும் மகளும் சம்மதிக்கவில்லை. கிழவனும் விடுவதாக இல்லை. இறுதியாக கிழவன் ஒரு யோசனை கூறினான். நமது முடிவினைத் தெய்வத்திடம் விட்டுவிடுவோம். இந்தப் பையினுள் ஒரு வெள்ளைக் கல்லையும் ஒரு கறுப்புக் கல்லையும் போடுகிறேன். இந்தப் பையினுள் உன் மகளை கையைவிட்டு கறுப்புக் கல்லை எடுத்தால் அவள் என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். வெள்ளைக் கல்லை எடுத்தால் என்னைத் திருமணம் செய்ய வேண்டாம். கடனையும் தள்ளி விடுகிறேன் என்றான்.

வேறு வழியில்லாமல் ஏழையும் ஒப்புக்கொண்டான். ஒரு நாள் மாலை கற்கள் நிறைந்த அந்தப் பகுதியில் மூவரும் நடந்துகொண்டிருந்தனர். அப்போது கிழவன் குனிந்து இரண்டு

கறுப்புக் கற்களை எடுத்துப் பையில் போட்டான். இதனை அந்தப் பெண் கவனித்து விட்டாள். அந்தப் பெண் நினைத்திருந்தால் அதனை உடனேயே அம்பலப்படுத்தியிருக்கலாம். இது நேரடிச் சிந்தனையே. அவள் அப்படிச் செய்யவில்லை.

சிறிது நேரத்தின் பின் அவள் பையினுள் கையைவிட்டு ஒரு கல்லை எடுத்தாள். உடனேயே அந்தக் கல்லைத் தவறவிட்டுவிட்டாள். அந்தக் கல் நிலத்திலிருந்த மற்றக் கற்களுடன் சேர்ந்துவிட்டது. “எனக்குக் கை நடுங்குகிறது” என்றும் கூறினாள். “நீங்கள், பையில் மீதமிருப்பது என்ன நிறக்கல் என்று பார்த்தால் நான் எதை எடுத்தேன் என்று தெரியுமல்லவா? எனக் கூறினாள்.

பையில் இருப்பது கறுப்பு நிறக்கல். ஆனபடியால் நான் எடுத்தது வெள்ளை என்றோ அல்லது மாட்டிக் கொண்டேன்¹ எண்ணுவதற்குப் பதில், முற்றிலும் வேறுபட்ட வழியில் சிந்தித்து

(டாக்டர் எம். எஸ். உதயசூர்தி)

தனது திறமையினால் அந்தக் கிழவனைத் தோற்கடித்தாள். இதேபோன்ற கதைகளை நாம் தெனாலிராமன் கதைகளிலும் பார்க்கலாம். அவையனைத்தும் மாற்றுவழிச் சிந்தனைகளுக்கு உதவுபவைகளாக இருப்பதை நாம் காணலாம்.

இப்படி இருக்கும்போது, இந்த நேரத்தில் இப்படித்தான் நிகழும் அல்லது இந்த முடிவுதான் வரும் என்பதற்குப் பகுத்தறிவு பயன்படுகிறது. அன்றாட சாதாரண வாழ்வில் பகுத்தறிவு தான் பெரிதும் உதவுகிறது. உண்மையும் அதுவே. ஆனாலும் பகுத்தறிவுக்கு ஓர் எல்லை உண்டு. நாம் நேரடிச் சிந்தனையையும், மாற்றுவழிச் சிந்தனையையும் சேர்த்து உபயோகிக்கும்போது, எம்முடைய புலனறிவுகள் அனைத்தும் பூரணத்துவம் பெறுகிறது. வாழ்க்கையும் சிறப்பாகின்றது. முடிந்தவரை பகுத்தறிவையும் புலனறிவையும் சேர்த்து பயன்படுத்திக்கொள்ள பழகிக்கொள்ளுவோம்.

உறக்கம்.

ஆண்களிலும் பார்க்க பெண்களுக்கு அதிக உறக்கம் தேவை. நமது நாட்டில் இதற்கு மாறுபட்ட வழக்கமே உண்டு. பெண்கள் உறங்குவதற்கு ஆண்கள் தடையாக உள்ளனர். உறக்கம் எல்லோருக்கும் இன்றியமையாதது. பெண்களின் அமைதி தன்மையும் உடலின் இயல்புமே அவர்கள் அதிக நேரம் உறங்குவதற்கான காரணம். ஒவ்வொருவரும் ஆறு மணி நேரம் உறங்கினால் போதும். ஆனாலும் உடல் நிலைக்குத் தகுந்தவாறு சற்று மாறுபடலாம்; 8 மணிக்கு கூடாமலும் 4 மணிக்கு குறையாமலும் உறக்கம் வேண்டும். உறக்கத்தின் போது பற்பல எண்ணங்களும் கனவுகளும் தோன்றுதல் கூடாது. இரவு 10 மணிக்குப் படுத்து அதிகாலையில் எழுந்து நன்று. படுக்கையானது சுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும். திணும் சூரிய ஒளியில் படுக்கைகளை உவர்த்துவது நன்று. புழுக்கமான அறையில் படுப்பது கூடாது. எக்காரணம் கொண்டும் சமையல் அறையில் படுத்தல் கூடாது. ஓளையொர் கூறிய வைகறைத் துயிலெழு என்ற சொற்படி துயில் கொள்வோமாயின் உடலுக்கு நன்மையே.